

Sygn. akt III K 41/12

POSTANOWIENIE

Dnia 02 kwietnia 2012r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny

Przewodniczący: SSA w SO Wiesław Rodziewicz

Protokolant: Patrycja Korż

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Agnieszka Wawrzynek

po rozpoznaniu w dniu 02 kwietnia 2012r.

na posiedzeniu sprawy skazanego **D. S. (1)**

o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 572 k.p.k.

postanowił

1. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiotowej sprawie,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Marcina Zagożdżona kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt gorszy) złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany D. S. (2) złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 30 czerwca 2009r., w sprawie VII K 774/09;
- Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 listopada 2011r. w sprawie III K 211/11.

W oparciu o informację z KRK, a także odpisy wyroków Sąd ustalił, iż D. S. (2) był skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 30 czerwca 2009r., **sygn. akt VII K 774/09**, za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 15 listopada 2008r. do 7 stycznia 2009r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 4 maja 2011r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,
2. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 listopada 2011r., **sygn. akt III K 211/11**, za czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w dniu 17 lipca 2010r., na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 572 k.p.k. jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Warunki, o których mowa w tym przepisie określa art. 85 k.k. zgodnie, z którym jeżeli sprawca popełnił

dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną.

Pierwszą przesłanką, która otwiera drogę do połączenia kar jest zatem specyficzna korelacja czasowa między popełnieniem kolejnych czynów, a momentem zapadnięcia pierwszego orzeczenia co do któregośkolwiek z nich. Otóż, ustawodawca jasno przesądził, że wyrok łączny może obejmować kary za kilka przestępstw, które jednak zostały popełnione zanim zapadł wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich. Badając możliwość połączenia poszczególnych wyroków w wyroku łącznym Sąd meriti zobowiązany jest do zbadania daty popełnienia poszczególnych przestępstw, ustawienia ich w chronologicznym porządku i postawienia granicy dla możliwości połączenia kar za nie wymierzonych w postaci pierwszego wyroku – nadającego się do połączenia - zapadłego co do któregośkolwiek z nich. Możliwe jest również wystąpienie więcej niż jednego zbiegu, z których każdy tworzony będzie przez grupę przestępstw. W takiej sytuacji dla kolejnych zbiegów, o ile tylko wobec poszczególnych występujących w nim czynów zastosowanie znajdują reguły orzekania o karze łącznej z art. 85 k.k., zasady orzekania wyrokiem łącznym znajdują pełne zastosowanie, a owym "pierwszym wyrokiem" będzie ten, który otwiera drugą grupę przestępstw popełnionych w zbiegu realnym, pozostających nadto wobec siebie w relacjach określonych treścią art. 85 k.k. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27.07.2007r., II AKz 369/05, Prokuratura i Prawo 2006/2/27).

Odnosząc te rozważania do rozpatrywanej sprawy, stwierdzić należy, iż wyroki skazujące D. S. (1) nie spełniają powyższej przesłanki. Skazania D. S. (1) nie obejmują bowiem przestępstw, które zostałyby popełnione zanim zapadł wcześniejszy, choćby nieprawomocny, wyrok skazujący.

Pierwszy chronologicznie wyrok stanowi orzeczenie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 30 czerwca 2009r. (sygn. VII K 774/09). Czyn, za który w późniejszym czasie D. S. (2) został skazany nie został popełniony przed tą datą. Albowiem czyn objęty wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie III K 211/11 popełniony został bowiem po dacie 30 czerwca 2009r. tj. w dniu 17 lipca 2010r.

Z powyższych względów wyroki skazujące D. S. (1) nie spełniają przesłanki chronologicznej opisanej w art. 85 k.k. Powyższe powoduje, iż postępowanie o wydanie wyroku łącznego należało umorzyć w oparciu o przepis art. 572 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi argumentami orzeczono jak w sentencji postanowienia.